

Коли Європа стає необхідною... без політиків

Всі учасники економічного та соціального життя континенту усвідомили, що більшість питань, які стоять перед нашими країнами, відтепер можна вирішувати лише у координації, або навіть за згодою, з нашими сусідами та партнерами.

Підприємці, профспілкові діячі, військові, дипломати, громадські організації - всі вони усвідомили необхідність цього європейського виміру в умовах взаємодії з державами-континентами та включили свою діяльність у різноманітні партнерські ініціативи.

На зовнішньому рівні наші сусіди укладають дедалі більше угод з Європейським Союзом, часто навіть не беручи на себе повну відповідальність за їх виконання. Швейцарія, яка є анклавом у межах Євросоюзу, дотримується майже всіх його правил, включаючи Шенгенські.

Ісландія, яка не бажає приєднуватися до ЄС, дотримується основних з них, так само як і Норвегія, яка навіть платить за це.

Велика Британія всіма силами намагається пом'якшити свій вихід із Європейського Союзу, ведучи переговори про угоди, що наблизять її до ЄС.

Усі воліють дотримуватися правил, у розробці яких вони не брали участі, тримаючись осторонь від інституцій, які дали б їм право голосу, — і все це в ім'я суверенітету!

З цього можна зробити висновок, що європейський вимір став очевидним... за винятком політиків.

Вони залишилися позаду, не маючи сміливості прийняти реальність обмежених національних повноважень, і досі відстоюють суверенітет XIX століття, замість того щоб визнати його сьогоднішню відносність та досліджувати нові сфери його застосування для XXI століття.

Таким чином, екстремістські партії знайшли в Європейському Союзі зручного цапа-відбувайла для застарілого вираження свого націонал-популізму, аж до того дня, коли вони прийдуть до влади.

Помірковані не наважуються пояснити наддержавність, бо не розуміють її по-справжньому або бояться її. Проте вона гарантувала б кращу повагу до національних ідентичностей, чого прагнуть громадяни.

Усі, хто перебуває на наших кордонах, прагнуть приєднатися до Європейського Союзу.

Усі, хто перебуває всередині, зрозуміли, що це є неминучим виміром. Залишається лише нашим політикам прийняти це в ім'я демократичної необхідності.

Чи стануть 11 виборчих кампаній 2027 року в Європі такою нагодою?

[Мій сайт](#)